

Pracownicy z Polski są nadal prześwieltani zagranicą przez polskie instytucje. Informowanie o wypłacie świadczeń w Niemczech na rzecz osób zamieszkałych w Polsce wynika bezpośrednio z art. 26 Modelowej Konwencji OECD. Tym samym polskie urzędy mogą dowiedzieć się wypłacanym Kindergeld, zasiłkach, świadczeniach, emeryturze i zarobkach.

Wielu Polaków błędnie wychodzi z założenia, że wypłata świadczeń pieniężnych zagranicą jest objęta tajemnicą - nic z tego ! Dostęp do informacji o otrzymywanych świadczeniach, ich wysokości oraz okresie przysługiwania w Niemczech są dostępne dla polskich instytucji. Co więcej, odbiorcy niemieckich świadczeń z siedzibą za granicą (np. w Polsce) powinni informować lokalne polskie urzędy właściwe ze względu na miejsce zamieszkania w Polsce o fakcie otrzymania pieniędzy w Niemczech. Jeżeli jednak ktoś nie poinformuje właściwego urzędu, to i tak zgodnie ze wspomnianym artykułem 26 właściwe organy w Niemczech i w Polsce, czyli umawiających się państw, wymieniają takie informacje o wypłacie świadczeń. Wymiana informacji następuje niezależnie od rodzaju i nazwy świadczenia. Dzięki wymianie informacji polski urząd może bardzo szybko wejść w posiadanie informacji o rodzaju, wysokości i okresie pobierania przez Polaka świadczeń o charakterze finansowym w Niemczech.

Informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym jednego państwa mogą być

ujawnione osobom lub organom drugiego państwa. O tym wyraźnie stanowi modelowa Konwencja OECD, której Polska i Niemcy są stronami.

Przekazywanie informacji z Niemiec do Polski odbywa się min. na rzecz następujących organów:

- a) organy administracyjne,
- b) sądy,
- c) urzędy zajmujące się ustalaniem wymiaru świadczeń,
- d) urzędy zajmujące się poborem podatków,
- e) urzędy zajmujące się egzekucją,
- f) urzędy zajmujące się ściganiem,
- g) instytucje zajmujące się rozpatrywaniem odwołań,
- h) instytucje sprawujące nadzór.

Jeżeli jedno z umawiających się państw występuje o informację do drugiego państwa, to zgodnie z Konwencją OECD umawiające się państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby potrzebną informację uzyskać. Prawo do zaczerpnięcia informacji stosuje nawet wtedy, jeżeli to drugie umawiające się państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych

celów. Wystarczy zatem tylko skierować zapytanie, aby otrzymać informacje praktycznie podane na talerzu.

Gdy polski urząd zwróci się z zapytaniem do niemieckiego urzędu w/s Polaka zarobkującego w Niemczech, to niemiecki urząd musi udzielić polskiemu urzędowi niezbędnych informacji o takiej osobie.

Udzielane informacje są stosunkowo szczegółowe i obejmują szeroki wachlarz informacyjny. Zgodnie z art. 26 punkt 5 umawiające się państwo nie może odmówić dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy interesów właścicielskich danej osoby. Polacy otrzymujący świadczenia w Niemczech, a zatajający je w Polsce, powinni mieć się na baczności. Sprawa pobierania świadczeń finansowych może wypłynąć bardzo szybko na światło dzienne i wszystkie szczegóły związane ze sprawą trafić do właściwego urzędu w Polsce.

Opracowanie własne na podstawie modelowej Konwencji OECD. Wszystkie prawa do artykułu zastrzeżone.